

TKP'LİLERİN SESİ

Vardık, varız, var olacağız!

Sayı: 13

TKP Üyeleri'nin yayın organıdır

Ocak 2014

2014 YILI ADALET, EŞİTLİK VE ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARINA YENİ UTKULAR GETİRSİN!

İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız, yeni yıla yeni savaşların barikatlarında giriyor. İşbirlikçi-gerici-otoriter Erdoğan yönetiminin rüşvet ve suistimal operasyonuyla ortaya çıkan gerçekler artık örtülemiyor. Burjuva devletinin yönetememe krizine dönüşen skandal, gün gün ortaya çıkan yeni bilgilerle derinleşerek sürüyor. Emperyalist odaklardaki desteğini kaybeden ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin geleneksel kesimleriyle ters düşen iktidarın temelleri sarsılıyor.

İşbirlikçi iktidar koalisyonunun ortakları bir bir koalisyonundan ayrılıyor. Toplumsal tabanı küçülen ve geniş emekçi yığınlarından tecrit olma süreci süratle derinleşen AKP iktidarı, çareyi daha da otoriterleşmekte, kendi yarattığı devlet kurumlarıyla kavga etmekte görüyor. Ancak mızrak çuvala sığmıyor.

(Devamı 2'de)

DEVLET KRİZİ DERİNLEŞEREK SÜRÜYOR

ALİ PEPE

Rüşvet ve yolsuzluk suçunu işleyen bakanların istifasından sonra durulmayan kriz derinleşerek sürüyor. Gerici otoriter AKP iktidarının çirkin yüzü, birbiri ardına ortaya çıkan yeni suçlarla daha berrak bir şekilde işçi ve emekçilerin bilincinde somutlanıyor. Görevden almaların önü kesilmiyor. Özel yetkili savcılarının ve emniyet müdürlerinin yerleri birbiri ardına değiştiriliyor.

SAYFA 4'TE

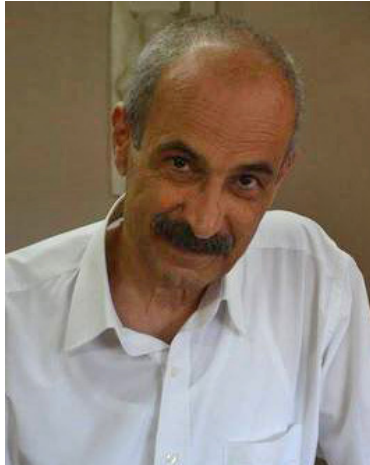
İGD 38 YAŞINDA!

Partimiz TKP'nin "1973 Atılımı" kararı ışığında 5 Ocak 1976 yılında kurulan İGD'nin 38. Yılına coşkuyla kutluyoruz.

SAYFA 8'DE

MUHSİN YENİSÖZ'Ü SONSUZLUĞA UĞURLADIK

Tüm bilinçli yaşamını komünist ilke ve ülkülere adayan partimizin yiğit savaşeri'ni sonsuzluğa uğurladık...

SAYFA 3'TE

2014 YILI ADALET, EŞİTLİK VE ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARINA YENİ UTKULAR GETİRSİN!

(Baştarafı 1'de)

İşbirlikçi iktidar koalisyonundaki çözülmeyi gören burjuva muhalefeti, emperyalist odaklardan aldığı iktidar sinyalleriyle yüzünü, eski burjuva muhalefet partilerinin tabanından kimi tarikatlar da dahil olmak üzere, toplumsal gericiliğe dönerek ve bunlara güven vererek iktidara ulaşacağıının hesabını yapıyor.

İşbirlikçi iktidarın her yanından akan pisliği ve burjuva muhalefetin gericilikle birlikte yaptığı iktidar hesaplarını gören işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, üzerindeki ölü toprağını atıyor. Kendiliğinden bireysel tepkiler memleketin her yanında ortaya çıkarken, Gezi Direnişi'nin açtığı yoldan gelişen emekçi halk muhalefeti yeniden meydanları zaptetmek üzere

ardıcıl bir biçimde boy veriyor.

İşbirlikçi tekелci burjuvazinin derinleşen devlet krizinin sarmalında debelendiği bu süreçte, ülkemizin en eski partisinin, TKP'nin savaşkan üyeleri de içine itildikleri likidasyon bataklığından çıkmış olarak, yeniden savaş alanlarındaki yerlerini alıyor. İşçi sınıfımızın öncü savaşkan kolunun savaş erleri, gericitoriter Erdoğan iktidarına karşı, savaş alanlarında yığınlarla buluşuyor. 2013 yılını politik örgütsel organizasyonlarını güçlendirerek tamamlayan TKP Üyeleri, 2014 yılında da partimiz ve işçi sınıfımız adına yeni kazanımların elde edileceğinin güvencesini veriyor.

İşbirlikçi Erdoğan iktida-

rına karşı savaş veren tüm güçlerle birlikte savaş alanlarında olan komünistler, ilerici, halktan yana, anti emperyalist, barışsever, etnik ve inançsal her türlü ayrımcılığa karşı bir iktidar odağının yaratılması için çalışmaya devam edeceklerdir.

2014 yılı, işbirlikçi AKP iktidarından kurtuluş yılı olsun!

2014 yılı, adalet, eşitlik, özgürlük güçlerinin yeni utkular kazandığı bir yıl olsun!

2014 yılı, sınıfsız ve sınırsız komünizm dünyasına daha yaklaştığımız bir yıl olsun!

TKP ÜYELERİ

30 ARALIK 2013

TKP'LİLERİN SESİ SENİN SESİNDİR!

SESİNE SOLUK VER, SES VER!

Yoldaşlar;

TKP'LİLERİN SESİ, sayfalarını yazılarınıza açıyor. Mektuplarınızı, değerlendirmelerinizi, makalelerinizi, savaşım tarihimizdeki tanıklıklarınızı, edindiğiniz haberleri dergimize gönderin! TKP'LİLERİN SESİ'ni, sesinizi güçlendirin!

TKP'LİLERİN SESİ KATKILARINIZI BEKLİYOR!

tkplilerinsesi@gmail.com

MUHSİN YENİSÖZ'Ü SONSUZLUĞA UĞURLADIK

Tüm bilinçli yaşamını komünist ilke ve ülkülere adayan partimizin yiğit savaşeri'ni sonsuzluğa uğurladık...

Muhsin Yenisöz, Fati İGD'de başladığı sınıf savaşıma, 12 Eylül askeri faşist darbesi sonrası partimiz saflarında devam etti. 12 Eylül askeri faşist darbesinin işçi sınıfına ve partimize saldırılarına karşı kadroların korunması konusunda yiğitçe savaşımlar yürüttü.

1992 yılında DİSK'in üzerinde yasağın kaldırılması üzerine DİSK'e bağlı BANK-SEN'in örgütlenmesi çalışma yürüttü. DİSK'in bağlı tüm sendikaların ülke barajına karşı yürüttüğü örgütlenme çalışmalarında, sendika ayrımı yapmadan tüm sendikalara destek verdi.

Partimizin üzerindeki likidasyonun aşılması ve yeniden savaş alanlarına çıkması için ardıcıl savaşımlar yürüttü. Bu uğurda her türlü çabada ikircimsiz yer aldı. Uzun yıllar Sıtkı COŞKUN (DUMAN) yoldaş

ile çok yakın savaşımlar yürüttü. DUMAN Yoldaşın vefat üzerine ÖDP'deki görevlerinden ayrılarak 10 EYLÜL Kolektifi saflarında yerini aldı. 2011 yılında 1 Mayıs'ın TKP üyeleri tarafından yığinsal kutlanılmasında görev üstlendi.

Muhsin YENİSÖZ'ün ismi partimizin saflarında her zaman atılganlığın, cesaretin, güvenin, dayanışmanın ve özverinin simgesi olarak anılacaktır.

Muhsin Yoldaş, TKP Üyeleri olarak likidasyona karşı yürüttüğümüz savaşlarda, komünist iradesini biz yoldaşlarına teslim etti. Bize teslim ettiği komünist

irade doğrultusunda yürüttüğümüz savaşımlar utkuya ulaştırdık. Yürüttüğümüz savaşımlar, parti bayrağımız memleketin burçlarında dalgalana kadar devam edecektir.

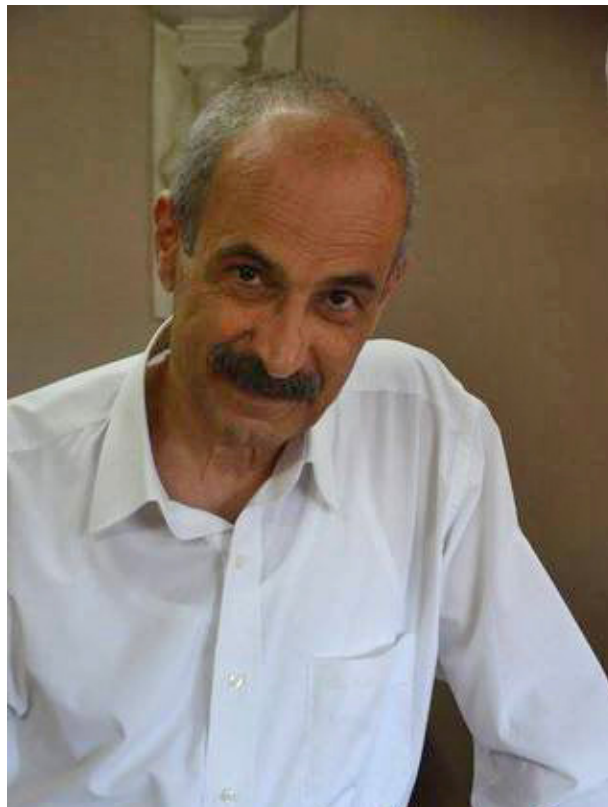
Yoldaş;

Seni Bilen, Duman, İsa (Bozışık), Deniz yoldaşlara emanet ediyoruz. Sonsuzluğa uğurladığımız tüm yoldaşlarımızın son nefeslerine kadar sürdürdüğü savaşımlar sürdürerek, üzerimize çöreklenen uğursuzluğu aştığımızı, "fabrikalar kalemizdir" şiarı yeniden savaş alanlarına çıktığımızı, yoldaşların yeniden omuz omuza işçi sınıfının döl yataklarında hummalı bir faaliyet içinde olduğumuzu ve yoldaşların bize emanet ettikleri bayrağı, daha yukarı taşıyarak gelecek kuşaklara bırakacağımıza olan inancımızın ve kararlılığımızın tam olduğunu söylemekten onur duyuyoruz.

Işıklar içinde uyu yoldaş!

TKP ÜYELERİ

04 Ocak 2014

DEVLET KRİZİ DERİNLEŞEREK SÜRÜYOR

ALİ PEPE

Rüşvet ve yolsuzluk suçunu işleyen bakanların istifasından sonra durulmayan kriz derinleşerek sürüyor. Gerici otoriter AKP iktidarının çirkin yüzü, birbiri ardına ortaya çıkan yeni suçlarla daha berrak bir şekilde işçi ve emekçilerin bilincinde somutlanıyor. Görevden almaların önü kesilmiyor. Özel yetkili savcılarının ve emniyet müdürlerinin yerleri birbiri ardına değiştiriliyor.

Operasyon İzmir'e sığıyor ve Anakent belediye başkan adayı AKP'li eski bakan Binali Yıldırım'ın bacanağının da arasında bulunduğu onlarca devlet görevlisi gözaltına alınarak, gümrük yolsuzluğundan sorgulanıyor. Rüşvet ve yolsuzluk operasyonunun ikinci dalgasında Erdoğan'ın oğlu Bilal ve El Kaide'nin finansörü olarak bir dönem yurda girişi yasaklanan Yasin El Kadı da bulunuyor. Gerici otoriter Erdoğan, oğlunu kurtarmak ve olayın üstünü örtmek için önce oğlunu yurtdışına kaçırıyor, sonrasında ise özel yetkili savcını görevden aldırıyor. Özel yetkili savcılarının görevden alınmalarının sorunu çözmeyeceğini, iktidarın akatlanmasını sağlayamayacağını gören AKP kurmayları Anayasayı ve burjuva devletin üzerine bina edildiği güçler ayrılığı ilkesini hiçe

sayarak HSYK yasasını değiştirmek için adım atıyor. Burjuva muhalefetin engelleme girişimlerine karşın gözü kara bir biçimde kaba kuvvet de kullanarak yasa-yı geçirmenin hesabını yapan AKP iktidarı, Anayasa Mahkemesi'nden geri döneceği kesin olmasına karşın, geçirilmek istenen yasa ile zaman kazanmak ve yürütmeyi durdurma kararının çıkmasına kadar geçecek süre içinde yargı erkinin içinden çıkılmaz bir biçimde kadük edilmesinin yolunu açıyor. Burjuva devletin mevcut anayasal ve yasal düzeni içerisinde krizden güçlenerek çıkamayacağını gören AKP, gerici otoriter karakterinin üzerindeki örtüyü de kaldırıp, çıplak bir totalitarizme yöneliyor.

İşbirlikçi AKP iktidarının çıkan çivisi sadece rüşvet ve yolsuzluk rezaletini değil, Suriye'deki iç savaş karşısında takındığı İslamcı El-Kaide yanlısı tutumdan dolayı düştüğü uluslararası yalnızlık ve tecridi de derinleştiriyor. İşbirlikçi yönetimin başı Erdoğan'ın bu yalnızlığı aşmak için yaptığı ve kendisinin de model aldığı Malezya ziyareti ile oradan aldığı fahri doktora ödülleri de bu tabloyu ortadan kaldırmıyor.

Bu durum iç politikaya da yansıyor. Ardı ardına çev-

Burjuva devletin mevcut anayasal ve yasal düzeni içerisinde krizden güçlenerek çıkamayacağını gören AKP, gerici otoriter karakterinin üzerindeki örtüyü de kaldırıp, çıplak bir totalitarizme yöneliyor. İşbirlikçi AKP iktidarının çıkan çivisi sadece rüşvet ve yolsuzluk rezaletini değil, Suriye'deki iç savaş karşısında takındığı İslamcı El-Kaide yanlısı tutumdan dolayı düştüğü uluslararası yalnızlık ve tecridi de derinleştiriyor.

rilten ve aranan Suriye'ye giden TIR ve otobüslerde, İslamcılara giden askeri mühimmat yakalanıyor. İktidar, gizlemeye çalıştığı bu askeri yardımı MİT'i devreye sokarak ve MİT yasasına getirdiği izin alma şartı maddesine sığınarak atlatmaya çalışıyor. Ancak mızrak çuvala sığmıyor. İşbirlikçi iktidarın suçüstü dosyası kabarıyor.

Parçalanmış iktidar koalisyonunun yarattığı durum darbe değil, devlet krizidir. Yasama erki by-pass edilerek susturulmuş, yürütme ve yargı erki ise birbirine karşı savaşır hale gelmiştir. İşbirlikçi AKP koalisyon iktidarının 11 yıllık iktidar sürecinde özenle oluşturduğu gerici-otoriter devlet yapısı krize girmiş, kriz işbirlikçi Erdoğan yönetiminin rüşvet ve yolsuzluk skandalı olarak görünür hale gelmiştir ve derinleşerek sürmektedir

Burjuva devlet erkinin üzerine bina edildiği üç ana erk olan yürütme, yargı ve yasama birbirine karşı tuzak kuruyor. İktidar bunu kendisine karşı yapılmış bir darbe girişimi olarak değerlendirerek ve yığınların askeri darbelere karşı olan bilincini kullanarak yanılısama yaratmak istiyor. Yeniden mağdur edebiyatı yapmaya ve içine girilen seçim sürecinden bu mağduriyeti kullanarak galibiyetle çıkmanın hesabını yapıyor. İşin gerçeği ise işbirlikçi iktidarın toplumsal

tabanını oluşturan koalisyonun çatlaması, koalisyonu terk eden cemaatlerin, liberallerin, kimi milliyetçi unsurların ve yetmez ama evetçi 'sol'cuların işbirlikçi iktidara olan desteklerini çekmesinden başka bir şey değildir. Parçalanmış iktidar koalisyonunun yarattığı durum darbe değil, devlet krizidir. Gerici-otoriter AKP iktidarının Çankaya noteri olarak görev yapan Cumhurbaşkanı Gül ise devre dışı kaldığı krizi sadece izlemekle yetinmektedir. Yasama erki by-pass edilerek susturulmuş, yürütme ve yargı erki ise birbirine karşı savaşır hale gelmiştir. İşbirlikçi AKP koalisyon iktidarının 11 yıllık iktidar sürecinde özenle oluşturduğu gerici-otoriter devlet yapısı krize girmiş, kriz işbirlikçi Erdoğan yönetiminin rüşvet ve yolsuzluk skandalı olarak görünür hale gelmiştir ve derinleşerek sürmektedir. Çıkar paylaşımında anlaşamayan ve devlet erkini kullanmakta anlaşmazlığa düşen koalisyon ortaklarının çatışması, burjuva devleti krize sürüklemiş ve Erdoğan'ın otoriter demokrasisi çözümsüzlük içerisinde kilitlenmiştir.

Tam da bu uğrakta, burjuva devleti kurtarma operasyonu yapmak üzere devletin geleneksel sahipleri oldukları bilinciyle harekete geçen kimi politik aktörlerin devreye girerek rol çalma operasyonları gündeme

geliyor. CHP'nin eski genel başkanı Baykal, Cumhurbaşkanıyla da dahil olmak üzere bir dizi görüşme yaparak sorunun çözümünün parlamento olduğunu söylüyor. Ayyuka çıkan rüşvet ve yolsuzluk soruşturmaları karşısında yığınlarda biriken ve yeni bir toplumsal patlamaya uygun zemin sunan ortamın, parlamento dışı yığınsal çıkışlara yol açmaması için parlamento-ya öne çıkararak yığınların bilincini bulandırıyor.

TBB Başkanı Feyzioğlu ise bu süreçte öne çıkan bir başka politik aktörü oluşturuyor. Bir dizi görüşme trafiğiyle öne çıkan Feyzioğlu, işbirlikçi Erdoğan yönetiminin içine düştüğü aczi fırsat bilerek özel yetkili mahkemelerin feshedilmesi ve baktıkları davaların sivil mahkemelere devredilmesi, karar verilen davalara ilişkin ise yeniden muhakeme olanağının tanınması gibi taleplerle gündem oluşturuyor. Böylelikle özel harpçi, darbeci, Kürt katili, eli devrimcilerin kanına bulaşmış general eskilerinin, ordu üst yönetimindeki kimi militarist klik üyelerinin cezaevlerinden bırakılması için operasyon yapıyor.

Sosyal demokrasi adına, kimi sol çevrelerin desteğini alarak yapılan bu girişimlerin tümü, esas olarak burjuva devletin kurtarılması, temize çıkarılması operasyonudur. Devlet krizinin

derinleşmesinden ve yığınların öfke patlamasından ürkeren endişe duyan işbirlikçi tekeller devlet erkinin paralize olmasının önüne geçmek için ellerindeki tüm aktörleri sahaya sürmüşler ve yığın bilincinin ortaya konan türlü çeşitli senaryolarla bulandırılması için çalışmayı hızlandırmışlardır. Yüzünü burjuvaziye dönerek ABD onaylı iktidar operasyonu yapan CHP yönetimi de bu “devleti kurtarma” çabalarına destek vermektedir, yığınların kabarışından duyduğu korkuyla muhalefeti parlamentoya hapsederek sokaklardan özenle uzak durmanın programını yapmaktadır. İktidar karşıtı söylemlerle hayata geçirilen bu operasyonların tümü, dolaylı olarak işbirlikçi AKP iktidarına destek anlamına gelmektedir; sahtedir, yığınların gözünde hedef şaşırtmaya yöneliktir.

İşbirlikçi tekeller iktidar koloniyalizasyonuna ‘çözüm süreci’ adına yığınsal çıkışlarla muhalefet etmekten geri duran Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ve onun siyasi partileri de ortaya çıkan rüşvet ve yolsuzlukları AKP iktidarına karşı ‘darbe’ olarak değerlendirerek, ülkenin batısında ayağa kalkan işçi ve emekçilerle birleşmenin olanağını bir kez daha boşa çıkarmakta, Gezi Direnişi’nin derslerinden bir şey anlamadığını göstererek kendi yaptığı özeleştir-

lerin de arkasında durmaktadır. Bu haliyle, kendi iç sınıfsal ayrışmasının sınırına geldiğinin de işaretlerini vermektedir. İşbirlikçi AKP iktidarının çözüm projesinin, ‘kaçınılmaz kaza’ olarak takipsizlikle sonuçlanan Roboski mahkemesinin kararından başka bir şey olmadığını gören Kürt yoksullarının, eşitlik ve özgürlüğün yolunun ancak ücretli emek köleliğinin son bulmasından geçtiğini anlayarak, işçi sınıfının sosyalizm savaşımı ile savaş arkadaşlığı, böylelikle daha somut olarak görülebilir hale gelmektedir. Kurucusu tarafından bir ‘müzakere partisi’ olarak görevlendirilen HDP’nin tutumu da söyleminin ötesinde somut olarak Kürt Ulusal Demokratik Hareketinden farklı değildir.

Burjuva devletin lime lime olup döküldüğü, kendi yasallığını da çiğneyerek kendini paralize ettiği bu uğrakta, ne yazık ki toplumsal muhalefetin omurgasını oluşturması gereken işçi-sendika hareketi, bu görevi yerine getirmekten çok uzakta ve kendi iç örgütsel sorunlarıyla uğraşır durumdadır. Sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışını terk etmenin sonuçlarını çok acı bir biçimde yaşayan işçi-sendika hareketi, iktidara muhalefet etmenin ötesinde, örgütsel varlığını sürdürmenin sorunlarını çözmekten uzaktadır. Aynı şekilde bir yasa ile

bakanlıklara bağlanmak istenen TMMOB, tam gün yarası ile paralize edilen TTB de işçi sendika hareketinin kaderini yaşar durumdadır.

Ülkemiz devrimci, sosyalist hareket ve partilerinin durumu da işçi-sendika hareketinden pek farklı değildir. Gezi Direnişine hazırlıksız yakalanan sosyalist hareket, sonrasında bir daha hazırlıksız yakalanmamak için uyanık olma konusunda kendini sınava sokmuş, ancak ortaya çıkan rüşvet ve yolsuzluk skandalında da kendisinden beklenen tepkiyi vermenin uzağında kalmıştır. İçine girdiğimiz yerel seçim sürecinin hazırlıkları ile meşgul olan sosyalist partilerimiz, ortaya çıkan devlet krizi konusunda ivedi manevra yaparak yığınlara hedef gösterme, onları sokağa ve eyleme davet etme konusunda ağır kalmışlardır. Özellikle yığınların dikkatinin politikaya odaklandığı, algılarının politik partilere karşı daha açık olduğu böylesi dönemlerde, eylem davetimizi daha kolay ve daha yığınsal bir şekilde kabule hazır olan işçi sınıfımız ve emekçi yığınlar, kendilerine yol gösteren devrimci öncüyü görmekte zorlanmışlar, hedefsiz kalmışlardır. Hatta iktidarın algı yönetiminde daha fazla olanağa sahip olması sebebiyle, kimi şehirlerde yığın tepkisi iktidar yanlısı destek gösterilerine de dö-

İşçi sınıfımız, onun öncü kolu partimiz için, bunalımdan devrimci bir çıkış yolu olduğunu göstermek, bunun yol ve yöntemlerini savaş araçlarını yığınlara anlatmak, bu uğrakta daha da önemli ve ertelenmez bir görev oluyor. TKP Üyeleri, içinde olduğumuz bu kritik süreçte öncelikle bu emperyalist planlamanın bozulmasını esas alıyor.

nüşmüştür. Sosyalist partilerimizin bir kısmı, HDP'nin kuruluşu içinde yer alanlar, yığın muhalefetinden uzak durarak iktidarı yıpratmama politikasını hayata geçirmeyi marifet olarak kabul etmişler, 'müzakereci' olmanın gereğini yapmışlardır. ÖDP-SİP- Halkevleri gibi kimileri ise yerel seçim için aday belirleme çalışmalarından başlarını kaldırarak yığınları eyleme çağırma-yı unutmışlardır. Ancak bu sonucun ortaya çıkmasında en belirleyici nokta partimizin TKP'nin içine itildiği likidasyon sürecinden yeni yeni çıkararak, yeniden yığınları örgütleme, işçi sınıfımızla onun savaş barikatın-

daki yerini alma sürecinde olmasıdır. TKP Üyeleri, komünistler her şeye rağmen yığınları burjuva devlete karşı sınıfsız ve sınırsız komünizmin özgürlük dünyası için savaşım vermeye çağırılmış, güçlerinin olduğu her yerde işbirlikçi iktidara karşı yığinsal çıkışların tümünde yer almışlar savaş arkadaşlarını ve işçi sınıfımız ile emekçileri yalnız bırakmamışlardır.

Ülkemizin içine girdiği seçim süreci, ortaya çıkan rüşvet ve yolsuzluk skandallarıyla iç içe geçiyor. İşbirlikçi iktidarın bu süreçten de yığınları aldatarak galip çıkmasının olanakları günden güne daha azalıyor. Burjuva devlet, işçi sınıfımız ve emekçi yığınların bilincinde her gün biraz daha açığa çıkarken, işbirlikçi iktidarın toplumsal tabanı da daralıyor. Parçalanmış iktidar koalisyonu, işbirlikçi Erdoğan'ı daha dizginsiz bir totaliterliğe doğru götürüyor. Bu yöneliş ise iktidarın uluslararası destekleriyle arasının açılmasına, desteğinin azalmasına yol açıyor. Emperyalist çevreler ve işbirlikçi tekeli ortakları Erdoğansız bir AKP iktidarı ya da yüzü tekelcilerden yana bir CHP iktidarının hesaplarını yapıyor. İşçi sınıfımız, onun öncü kolu partimiz için, bunalımdan devrimci bir çıkış yolu olduğunu göstermek, bunun yol ve yöntemlerini savaş araçlarını yığınlara anlatmak,

bu uğrakta daha da önemli ve ertelenmez bir görev oluyor. TKP Üyeleri, içinde olduğumuz bu kritik süreçte öncelikle bu emperyalist planlamanın bozulmasını esas alıyor. Önümüzdeki yerel seçimlerde kurulan bu emperyalist tahterevallinin kırılması ilerici, yurtsever, barış yanlısı, halktan yana ortak adaylar etrafında birleşilerek yerel yönetimlerde emperyalist planlamanın kırılması ile AKP'nin geriletilmesi, politik hegemonyanın gerici-otoriter Erdoğan'ın elinden alınması temel görev olarak önümüzde duruyor. Bu görevin gerçekleştirilmesi yolunda yığınların eyleme çağrılarak kitlesel çıkışların düzenlenmesi, yığınların bu eylemler içerisinde kendi öz deneyleri ile öğrenmesi sürecini yaşaması ilerici, barışsever, halktan yana güçlerin ortak savaşım cephesinin, yığınların içinde yığınlarla birlikte oluşturulması, geleceğin eşitlik ve özgürlük iktidar alternatifinin yaratılmasında olmazsa olmaz özellik taşıyor. Komünistler cephe karikatürleri yaratmaktansa savaşın içerisinde savaşan güçlerle birlikte gerçek bir savaş cephesinin kurulması için var güçleri ile savaşım veriyor. Bunalımdan devrimci çıkışın yolu buradan geçiyor.

İGD 38 YAŞINDA!

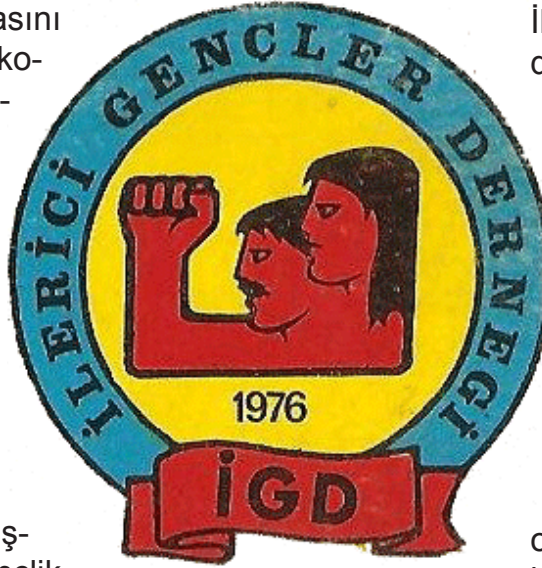
(Baştarafı 1'de)

Partimiz TKP'nin "1973 Atılımı" kararı ışığında 5 Ocak 1976 yılında kurulan İGD'nin 38. Yılına coşkuyla kutluyoruz.

İGD (İlerici Gençler Derneği), 1920'lerde kurulan Türkiye Komünist Gençlik Teşkilatı ve 1944'te kurulan İGB'nin (İlerici Gençlik Birliği) ardıcılı olarak, Tütüncü Abbas, Maksut gibi genç komünistlerin yiğit ve özverili çabalarının mirasını taşıyan TKP'nin genç komünist kadrolarının öncülüğünde ortaya çıktı.

TKP'nin, 1973 Atılımı kararı ile ülke içinde örgütlenmesini hızlandırmaya başlamasından sonra, Merkez Komitesi'ne bağlı bir "Gençlik Bürosu" oluşturuldu. 1975 yılında TKP'nin görüşlerini benimseyen gençlik kadroları TSİP, TİP gibi legal sosyalist partilere yakın olan diğer ilerici-sosyalist gençlik örgütleriyle bir araya gelerek tek yığınsal bir "Merkezi Gençlik Örgütü" oluşturabilmek amacıyla girişimlerde bulundular. Ortak bir yayın-dergi çıkarmaya çalıştılar. Bu derginin ismi "İlerici Gençlik" olacaktı. Fakat görüşmeler değişik nedenlerle anlaşmazlıkla sonuçlandı. TİP çevresin-

den gelen gençler, "İlerici Gençlik Dergisi"ni kendileri çıkarmaya başladılar. Bunun üzerine İYG (İlerici Yurtsever Gençlik) ismiyle bir dergi çıkarılması kararlaştırıldı ve "Gençlik, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda yürüyecektir" şiarıyla 17 Kasım 1975'te yayınlanmaya başladı. 5 Ocak 1976 yılında da İlerici Gençler Derneği kuruldu.

İYÖD (İstanbul Yüksek Öğrenim Derneği), SGÖ (Sosyalist Gençlik Örgütü) ve daha sonra Öncü Hareketi'nin TKP'ye katılma kararıyla GSB (Genç Sosyalistler Birliği) gibi değişik ilerici-sosyalist gençlik öbekleri içinde yer alan yüzlerce genç komünist İGD'ye katıldı. Bilen yoldaşın "oğullarım ve kızlarım" dediği bu genç komünist kadroların

cesur ve özverili çalışmalarıyla İGD gençlik içerisinde kök salmaya, yığınsallaşmaya başladı.

İGD yönetici ve üyeleri "Hedefimiz, tek bir yığınsal Merkezi Gençlik örgütüdür. Yolumuz İşçi Sınıfının yoludur. Bu yolda el ele, omuz omuza yürümek için tüm ilerici gençleri, safları sıklaştırmaya çağırıyoruz" diyerek alanlara çıktılar... İlk olarak 1976 1 Mayıs'ında ve DGM direnişlerinde işçi sınıfının yanı başında omuz omuza yer aldılar.

Kuruluşunun 1. yılında "yolumuz İşçi sınıfının yoludur" belgisiyle yola çıkan İGD, ilerici gençliğin birliğini sağlama yolunda hızla gelişti. Binlerce genci kucakladı, Menemen başta olmak üzere, İzmir ve ilçelerinde, Turgutlu, Salihli, Kartal gibi ilçelerin yanısıra Çankırı-Çerkeş, Niğde-Aksaray gibi ilçelerde; Zonguldak, Antep, Bursa, Adana, Eskişehir, Diyarbakır gibi büyük illerde şubeler açtı.

Komünist hareketin enternasyonalist ideallerini gençliğe taşıyarak; Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkes, Ermeni, Rum ilerici işçi-köylü-öğrenci gençlik yığınları içinde "Halkların eşitliği ve kardeş-

liği” temelinde bağlar kurdu. Soğuk Savaş döneminde ülkemizde azgınlaşan anti-Komünizme karşı enternasyonalizmin ilke ve ülkülerini savunarak, genç kuşakların enternasyonalist bilincinin gelişiminde okul işlevi gördü.

1977 yılında 3000 e yakın üyeye sahip oldu. 37 kişinin katledildiği kanlı 1 Mayıs 1977 kutlamalarına İGD üye ve taraftarları yığinsal olarak katıldılar.

15-17 Mayıs 1978 tarihinde İlerici Gençler Derneği 1. Kongresini 58 Şube ve 20.000 e yakın üye sayısına ulaşılarak yaptı. Bir yıl önceki kanlı saldırıya rağmen 1978 1 Mayıs kutlamalarında daha da yığinsal ve militanca yer aldı.

Yine 1978 yılında İGD'nin lise-ortaöğrenim öğrencileri içinde çalışmasını yürüten kadroları “Liseli Gençlik Dergisi”ni çıkarmaya başladılar ve İLD'yi (İlerici Liseliler Derneği) kurdular. İLD de kısa zamanda yaygınlaşıp, yığinsallaştı.

İGD Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun üyesiydi. 1978 yazında Küba'nın başkenti Havana'da düzenlenen “Dünya Gençlik Festivali”ne İGD delegasyonu ve Genç Öncü, SGB, DDKD, DHKD gibi gençlik örgütlerinin temsilcileri katıldı.

1978 yılı sonları ve 1979 yılı, ülkede gerici-faşist Milliyetçi Cephe hükümetlerinin iktidarda olduğu, işçi direnişlerinin ve öğrenci hareketlerinin yükseldiği, buna karşılık devlet destekli paramiliter faşist saldırıların arttığı, yüzlerce ilerici-solcu ve devrimci gencin, işçinin ve aydınının katledildiği, faşist darbe girişimlerinin arttığı ve bunun için Maraş, Sivas, Malatya ve Çorum gibi illerde Alevi-Sünni çatışması görüntüsü altında kanlı katliamların planlandığı yıllardı. Bu katliamlarda yüzlerce ilerici-demokrat-solcu insan öldürüldü. İGD de bu saldırılarda 130'a yakın yönetici ve üyesini kaybetti.

6 Kasım 1979'da İlerici Gençlik Derneği, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından, “kamu yararına aykırı” çalışmalar yaptığı gerekçesiyle kapatıldı. Kapatıldığı sırada ülkenin bütün bölgelerinde toplam 154 şube ve temsilciliği ile 50 bin kadar üyesi bulunmaktaydı. Ama bu kapatma kararına rağmen İGD, savaşıma ilkelerinden hiçbir ödün vermeden sokakta, kahvede, alanlarda, okullarda ve köylerde devam etti; 12 Eylül 1980 faşist darbesine kadar yine gençlik yığınlarına öncülük etmeye çalıştı.

1980 askeri-faşist darbesinden sonra diğer ilerici-devrimci gençlik örgütleri gibi bir çok İGD yöneticisi ve üyesi

gözaltına alınıp, işkenceden geçirilerek tutuklandı, uzun hapis cezalarına çarptırıldı. İGD içinde yetişip pişen genç komünist kadrolar bu zor koşullarda da çalışmalarına ara vermediler. Yeraltı çalışmasıyla partinin faşist diktatörlüğe karşı savaşımında yer aldılar. Askeri faşist diktatörlüğün hazırladığı 1982 Anayasası'na karşı “Anayasaya Hayır” kampanyasında, özellikle İstanbul İGD gençliği yığıtçe bir savaşım yürüttü. Yine 12 Eylül'ün en karanlık günlerinde “İlerici Gençlik” yayını ile gençliğin umudu oldular. İGD kadroları 12 Eylül sonrası üniversite gençliğinin örgütlenmesi konusunda çok önemli görevler üstlendiler. Likidasyona uğrayan başka örgütlerdeki genç yoldaşlarına omuz verdiler, umut oldular.

TKP'nin Marksçı-Leninci ilkeleri doğrultusunda, “Yolumuz işçi sınıfının yoludur” sloganıyla alanlara çıkan İGD'nin savaşım deneyimi, bugün de savaşımsız, sömürsüz, sınıfsız, sınırsız bir dünya için savaşım vermekte olan, Haziran Direnişi'nde de barikatlarda yer alan işçi, köylü, öğrenci tüm Türkiye ilerici gençliğinin yolunu aydınlatıyor.

38. yılında şan olsun İGD'ye!

15'LERİ ANIYORUZ

1921 Ocak'ının 28-29 gecesi... Bu tarih, Türkiye Komünist Partisi'nin savaş tarihine, işçi sınıfımızın en yiğit oğullarının-kadınlarının kanlarıyla yazılmıştır. Bu tarih, Türk burjuvazisinin kendi egemenliğinin kurma yolunda ilk siyasal cinayetlerin tarihidir. Burjuvazi o günden bu yana iktidarını korumak uğruna en karanlık oyunlara, cinayetlere, en kanlı baskılara başvurmaktan bir an olsun geri durmadı.

Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu, ilk başkanı, Türkiye proletaryasının Marksçı-Leninci önderi Mustafa Suphi ve on dört yoldaşımızın alçakça katledilmesinden bu yana tam 93 yıl geçti. O günden bun yana memleketimizde ve uluslararası siyasal alanda köklü değişimler yaşandı. Dünyanın ilk sosyalist ülkesi, dünya işçi sınıfının, ulusal ve sosyal kurtuluş, toplumsal ilerleme savaşımı yürüten tüm halkların umudu ve güvencesi olan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve Sosyalist Sistem ülkeleri oto-likidasyon ile çözülerek ve kapitalist restorasyona tabi tutularak, kapitalist sisteme entegre oldular. Dünya sosyalist sistemindeki çözülmeye paralel olarak, partimiz de bir kısım yöneticileri eliyle likide edildi. Partimizin en uzun likidasyonunu yaşadı. Tüm bu olumsuz değişim ve gelişmelere karşın, Türkiye Komünist Partisi'nin

kuruluşuna ışık tutan ilkeler, Mustafa Suphi'nin Marksizm-Leninizm yaratıcılıkla memleket topraklarına uygulama deneyimi ve Karadeniz cinayetlerinden çıkan dersler güncel değer ve önemini korumaktadır.

Mustafa Suphi, proletarya enternasyonalizminin yılmaz bir savaşçısıydı. O, birinci paylaşım savaşının sürdüğü, halkların birbirini boğazladığı, milliyetçi galeyanın en üst noktada olduğu dönemde sıkı sıkıya enternasyonalizme bağlıydı. O, Lenin'in partisinin öğrencisi, tarihin ilk sosyalist ülkesinin, Sovyet devletinin, proletarya diktatörlüğünün yılmaz savunucusuydu.

Mustafa Suphi bilimsel komünizme, Leninci savaş ilkelerine sımsıkı bağlı savaşım yürüttü. Mustafa Suphi'nin önderliğindeki Türkiye Komünist Partisi, Anadolu'da yaşanan ulusal kurtuluş savaşına tüm gücüyle destek verdi. Bu uğurda önderlerini ve yoldaşları canlarını ortaya koydular. Emperyalizme, ortak düşmana karşı, ulusal burjuvaziyle, Kemalistlerle belirli ittifaklar kurdu. Ama Mustafa Suphi, Leninci öğretinin gösterdiği yoldan ilerleyerek ulusal kurtuluş savaşının toplumsal kurtuluş savaşına bağlanmasını savunuyordu. Politik bakımdan ise; devrimin kesin zaferini, iktidarın, tüm egemenliğin,

burjuvaziye, beylere, paşalara değil, işçi ve köylüler eline geçmesini savunuyordu. Bu inancı doğrultusunda ulusal kurtuluş savaşının içinde yer alınmasını, inisiyatifin burjuvaziye bırakılmaması inancıyla ülkede süren savaşta katılmak için yoldaşlarıyla birlikte can verdi.

TKP Üyeleri, parti tarihimizin en uzun likidasyon döneminden çıkmanın yaraları sarmak için büyük bir uğraş veriyorlar. TKP Üyeleri, dün olduğu gibi bugün de bir çok cephede aynı anda, birden çok ateş altında savaşım yürütüyorlar. Bir yandan baş düşman emperyalizm ve onun yerli işbirlikçisi gerici-otoriter AKP iktidarına karşı işçi sınıfının iktidarı için yürüttüğü savaş, aynı zamanda içimizden çıkan döne-likidatörlere, her türlü liberal, nasyonal sosyalist ve partimizin adını gasp eden "Topal Osman Ağa'nın manevi torunu olmayı tercih ederim" (Sol Gazetesi yazarı Yavuz Alagon, 5 Kasım 2013 tarihinde yazısından alınmıştır) diyenlere karşı savaşımı birlikte yürütmek zorunda olduğunun bilinciyle hareket etmektedir.

TKP Üyeleri, 93 yıl sonra da önderlerin katledilmesinden çıkardığı dersleri unutmamıştır. Leninci strateji, taktik ve ilkelere sıkı sıkıya bağlıdır, öyle de kalacaktır. Her koşulda komünist ilke ve ül-

külerin yılmaz savunucusu olacaklardır. Komünistler, sınıfsal bağlamından koparılmış her türden soyut demokrasi, kimlik siyaseti ve sol liberalizme karşı Marksizm-Leninizm bilimi ve yöntemiyle karşılık vermekten bir an olsun geri durmayacaktır.

TKP Üyeleri, emperyalizmin bölgemiz ve memleketimiz üzerine yaptığı planlamayı bozmak, gerici-otoriter AKP hükümetinin geriletilmesi, politik hegemonyanın elinden alınması için her türlü yığın hareketinin içinde yer almayı önündeki görev olarak kabul etmektedir. Bu görevin gerçekleştirilebilmenin, yolunun tüm ilerici güçlerle birlikte savaş vermektен geçtiğinin bilincindedir. Tüm toplumsal ilerleme güçleri ile kurduğu ilişkide eşit, meşru ve bağımsız bir temelde ittifak içerisinde olacaktır.

Burjuvazi ile girdiğimiz kavgayı sürdürüceğimize olan inancımızla, Önderlerimizin anısı önünde saygı ile eğiliriz.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

TKP ÜYELERİ

Göğsümde 15 yara var!.

Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak!..

Kalbim yine çarpıyor,

kalbim yine çarpacak!!

Göğsümde 15 yara var!

Sarıldı 15 yarama

kara kaygan yılanlar gibi karanlık sular!

Karadeniz boğmak istiyor beni,

boğmak istiyor beni,

kanlı karanlık sular!!

Saplandı göğsüme 15 kara saplı bıçak.

Kalbim yine çarpıyor,

kalbim yine çarpacak!..

Göğsümde 15 yara var!.

Deldiler göğsümü 15 yerinden,

sandılar ki vurmaz artık kalbim kederinden!

Kalbim yine çarpıyor,

kalbim yine çarpacak!!

Yandı 15 yaramdan 15 alev,

kırıldı göğsümde 15 kara saplı bıçak..

Kalbim

kanlı bir bayrak gibi çarpıyor,

ÇAR-PA-CAK!!

NAZIM HİKMET

Kavel Direnişinin 51. yılı

DİSK'in, yani demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının doğuşunun öngününde ve en önemli nedenleri arasında, 1961 Saraçhane Mitingi, 1965 Zonguldak/Kozlu Direnişi, 1966 Paşabahçe Grevi gibi mücadele uğraklarının olduğu bir gerçektir. Bu uğrakların belki de en önemlileri arasında ise 1963 Ocak'ında yaşanan Kavel Direnişi/grevi yer alır.

Türkiye işçi sınıfı tarihinde çok özel bir yere sahip olan Kavel Direnişi'nin 51. yılını kutluyoruz. Kavel Direnişi ilk olmasının yanı sıra sonuçları itibariyle de Türkiye işçi sınıfı ve sendikal hareketinde bilinç sıçramasına ve hareketin örgütsel biçimlenmesine doğrudan etki etmiştir.

Kavel Direniş/Grevi daha toplu toplu sözleş-

me yasasının olmadığı bir dönemde yapılarak fiili olarak toplu sözleşme uygulamasını işçi- sendika hareketinin gündemine bir daha hiç çıkmayacak biçimde sokmasının yanı sıra işçi sınıfının meşru mücadelesinin kazanımlarının neler olabileceğinin tüm dost ve düşmana ispat etmiştir. İlk kez, çıkan yeni bir yasa işçilerin lehine olarak geriye doğru işletilmiştir. Hem hapisaneden işçilerin çıkarılması sağlanmış, hem işçiler işlerinin başına dönmüşlerdir. Üstelik ilk toplu sözleşme yasalar ile değil işçi sınıfının meşru savaşımı ile kazanılmıştır.

Bu direnişe genç bir işçi olarak katılan Yusuf Kafkaslı yoldaşın anılarını okurlarımızla paylaşıyoruz.

HALK İŞÇİLERİ MAHKEMEDEN ALDI

“Ben buraya yeni tayin olan birisiyim. Benim prensiplerim var. Bunlardan taviz vermem. Dediklerimi harfiyen uygulayacaksınız. Ben sendika düşmanıyım özellikle de Türkiye Maden-İş Sendikası'na düşmanım. Bu sendikayı asla kabul edemem. Derhal istifa edeceksiniz. Eğer istifa etmezseniz yılbaşında ilk sürprizimi yapacağım. Siz bu sendikaya üye olduğunuz üsrece, değil zam çalışmanıza göre düşük ücret veririm” sözleri Kavel Kablo Fabrikası işçileri için bardağı taşıran son damlaydı.

Fabrikaya yeni gelen İbrahim Üzümcü, gelir gelmez işçilerin Türkiye Maden-

İş'ten istifa etmeleri için çalışmalarına başladı. İlk olarak yılbaşında işçilerin aldığı ikramiyeyi kesti. Sendikadan istifa et baskılarına ve son olarak da ikramiyelerin kesilmesine sinirlenen işçiler, yılbaşı günü evlerine gitmeyerek gruplar halinde toplantılar yapmaya başladı. Ağaç altlarında, kahve köşelerinde neler yapacaklarını konuşuyorlardı. Yılbaşında kimse eğlenemedi, çünkü akıllarında sendikaları ve fabrikaya bıraktıkları ikramiyeleri vardı.

ADI İŞGAL OLACAK

Bir günlük iznin ardından yeniden işbaşı yaptılar. Toplantılar sürüyor işçilerin tek tek görüşleri alınıyordu. İşçi önderleri Maden-İş'e giderek sendikanın bu konu-

daki fikrini öğrendiler. Sendikadan tam destek alan işçiler, yapacakları eylemin adını da koydular. “İşgal” olacaktı. Mücadele sonunda kazanılacak başarı sadece Kavel işçilerini değil aynı zamanda bütün işçileri mutlu edecekti. Çünkü artık patronlar “Ben şunu veriyorum, isterseniz çalışırsınız” diyemeyeceklerdi.

Kavel işgalinden kısa bir süre önce fabrikada işçiliğe başlayan Yusuf Kafkaslı da dönemin işçi önderlerinden biriydi. İşgal kararının ardından işçi arkadaşlarına, “Bunun karşılığında işten atılma, hapis yatma, dayak yeme” gibi ihtimaller olduğunu anlattıklarını ve işçilerin imzalarını aldıklarını söylüyor Yusuf Kafkaslı.

Bütün işçiler tek bir fire vermeden imzalamışlar.

Kafkaslı kendilerini fabrikaya kapattıkları günü şöyle anlatıyor: “Bu mücadele yapılacak, kaçıışı yoktu. Ertesi gün gece vardiyası, gündüz vardiyası haberdar edildi. Hep birlikte içeri gidirik. Haber aktarmak için 5-6 kişiyi dışarıda bıraktık. Biz içeriye girip kapıları kaynakla kapattık. Her şeyde uyandık bir tek bekçi değişmişti onda uyanamadık. Geldi yanımıza ben de sizdenim falan dedi, inandık. Meğer polismiş. Kapıları kaynakladıktan sonra gelenleri içeri almadık.” İşçiler bir hafta fabrikada kaldılar. İstinye halkının olaydan haberi yoktu. İşçiler kamuoyu oluşturmak ve halkı haberdar etmek için dışarı çıkma kararı aldılar.

İLK SALDIRI GELDİ

Dışarı çıktıklarında karşılarında ilk olarak yığınak yapmış polisleri gördüler. Şubat ayı bütün soğukluğunu işçiler üzerine bırakıyordu sanki, kenetlendiler birbirlerine. Ve beklenen oldu, polis saldırıya geçti. Kendi aralarına anlaştıklarını ve kimsenin polise verilmemesi kararı aldıklarını anlatan Kafkaslı, polisin coplarla, tabancalarla işçilere saldırdığını, kendilerinin ise yumruklarla karşılık vermeye çalıştıklarını anlattı.

Kavel işçileri ile polisin çatışması İstinye halkına hızlı

bir şekilde yayılıyordu. İşçilerin aileleri ve İstinye halkı polisin önüne barikat kurarak işçilerin öüne geçtiler.

O sırada bir ses yükseldi kalabalığın içinden, “İşçiler polis arabalarında.” Halk polis arabalarını tek tek aramaya başladı. Arabada tutulan işçileri serbest bıraktırdılar.

Bu curcuna içinde nasıl olduğunu anlayamadıklarını, sonra 29 arkadaşlarının polis tarafından alınarak İstinye'den çıkarıldığını öğrendiklerini belirten Kafkaslı, “O sırada 29 işçi arkadaşımızı polise vermişiz ama haberimiz yok. İstinye'den bile kaçırmışlar. Biz her şeyi hesaplayarak hareket ederken polis de hesaplıyor tabii. İşçileri dereye atalım dunsunlar, sayıları azalsın düşüncesindeydiler. Bize tekrar saldırdılar, suya atmaya çalışıyorlardı. Biz de kendimizle birlikte onları da suya çekiyorduk. Bizim yedek elbiselerimiz vardı. Çıkınca üzerimizi değiştirip onları giyiyoruz. Polisleri ise hemen arabaya koyup götürüyorlar yoksa donacaklar” diye anlatıyor.

HALKIN ÖNÜNDE HASİBE NİNE

“Orada on yıllardır fabrikalar var ama böyle bir şey hiç yaşanmamış. Orada oturanlar da o fabrikadaki işçiler. Bizim ailelerimiz kendilerini ateşe atar gibi attılar. ‘İşçileri öldürüyorlar’

diye bağırıyorlar. Bunun üzerine halk bizi sahiplendi. O zamana kadar evimize almadığımız yiyecekler geldi. Kavurmalar, pastirmalar, peynirler. Bu başarının sahibi yüzde 10 biz isek, yüzde 90'ı halktır. Sadece mahalleli değil esnaflar bile tenekelerle kavurmalar, sucuklar getirdi” diyen Kafkaslı, Maden-İş fotoğrafçısının çektiği saldırı fotoğraflarını çoğaltıp halka dağıttığını, fotoğrafları gören halkın eylemlerini sahiplenmeye başladığını söylüyor.

Kafkaslı şu örneği veriyor: “Hasibe niye diye bir Laz kadın vardı. 80 yaşında falandı. Polislere ana avrat küfür ederdi. ‘Ha burdan bi uşağımı alın sizi vururum. Ha bunlara bunu yapacağunuza bu hale getüren çocuklarına yapın’ derdi. En önde Hasibe nine bir elinde basyonu bir elinde silahı barikatın en önündeydi. Onu gören kişiler geri durmazdı.”

SALDIRILAR DAYANIŞMAYI ARTTIRDI

İşgal bütün hızıyla sürüyordu. Bir gün Kavel işçilerine gelen bir haber onları çok üzdü. Çünkü gelen haber, Kibrit Fabrikası işçilerinin kendilerine saldıracağı yönündeydi. Patronlarla karşı karşıya gelmekten korkmayan Kavel işçileri, Kibrit işçileriyle karşı karşıya gelmek istemiyordu.

“Biz böyle düşünürken bir gün öğle yemeğinde adamların hepsi çıkmış geliyorlar. Başlarında Feti usta diye birisi vardı. Elinde büyük bir bıçakla geliyor. ‘Vurun bu komünistlere’ diye saldırmaya başladılar. Bir Lazoğlu vardı içimizde şimdi rahmetli oldu. Yandan gelip buna nasıl vurduysa elinden bıçağı aldı. Bir arkadaş caminin minaresine çıkıp anons yaptı: ‘Kibrit işçileri Kavel işçilerini öldürüyor’ diye. Bunu duyan Dok işçileri ellerinde demirler, sopalar tersaneden çıkıp yollara düştüler. Daha önce hiç ziyaretimize bile gelmemişlerdi. Yolları doldurmuşlar geliyorlar, bunu gören Kibrit işçileri kaçacak yer arıyorlardı. Polis, jandarma sardı her tarafı. Biz Dok işçileriyle birlikte geri çekildik. Çok üzülmüştük işçilerin bize saldırmasından dolayı. Olaydan sonra Dok işçileri öğle yemeklerini ellerine alıp yanımıza gelmeye başladılar” diye anlatan Kafkaslı, Feti ustanın Kibrit Fabrikası’nın aynı zamanda ortağı olduğunu ve olaydan sonra ‘beni yaşatmazlar’ diyerek ortadan kaybolduğunu duyduklarını söyledi.

Birkaç gün sonra ise Kibrit işçileri gelip özür dilediler ve ertesi gün onlar da öğle yemeklerini alıp Kavel’in önüne geldiler.

MAHKEMEDEN TUTUKLU İŞÇİ ALINIR MI?

Olaylarda gözaltına alınan 29 işçinin tutukluluk hali devam ediyordu. Tutuklu işçiler Yeniköy’de mahkemeye çıkartılacaklardı. Mahkeme gününü Kafkaslı şöyle anlatıyor, “Akşam toplanıp mahkemeye gidip arkadaşları alıp gelme kararı aldık. Bu kararla Hasibe ninenin önderliğinde bütün halkı, esnafı, mahkemenin önüne yığdık. Fabrika kapılarını da kaynaklamışız zaten kimse içeri giremiyor. Sloganlarla mahkemenin önüne gittik. Gittik ki Sarıyer’in her tarafı polis kaynıyor. Biz hemen kenetlendik. Bir arkadaşımızı haber alması için gönderdik. Polisler o arkadaşımızı hemen yakaladı. Bunu görünce saldırdık. Arkadaşımızı alık. Polislerle çatışmaktan değil ama biz Anadolu çocuklarıyız, yüzme bilmiyoruz, tek korkumuz polisin bizi denize atmasıydı. O yüzden ileri giderken de geri çekilirken de onu hesaplayarak çekiliyorduk. Bu arada trafiği kapattık. Polis coplarla, biz yumruklarımızla birbirimize girdik. Bizi geri püskürttüler. Yeniden toparlandık. Trafiği kapattığımız için arabalardan halk da inip geldi. İyice kalabalıklaştık. Biz bunu görünce bir kez daha saldırıya geçtik. Bu arada halk bağırıyor, “Utanmazlar nedir bu işçilerin sizden çektiği?” diye. Polis geri çekildi. Polis

amiri bunun üzerine mahkeme başkanının yanına gidip ‘Biz bunlarla başa çıkamıyoruz, yolları kapattılar, halk tepkili’ diyor. Mahkeme bir ara veriyor. Üç sefer ara veriyorlar. Dördüncüde bizim avukatlara gidin işçilere söyleyin işçileri serbest bırakacağız, dağılsınlar diye. Avukat gelip söyledi, biz de ‘Yok arkadaşları alıp gitmeden dağılmayız. Arkadaşlar bizimle gelecek’ dedik. Avukat gidip iletiyor. Mahkeme başkanı ‘Ya olur mu, bu adamlar cezaevine geri dönecekler işlemleri yapılacak’ diyor. Avukat da bizim isteklerimizi söylüyor. Sonra karar alıyorlar 29 arkadaşımızı salıyorlar. Arkadaşlarımızı alıp aynı disiplinle Kavel’in önüne geldik, orada kucaklaştık arkadaşlarımızla.” Mahkemedan çıkartılan işçilere izin veriliyor yorgun oldukları için. Evlerine giden 29 işçi polis tarafından tek tek evlerinden toplanıyor yine.

GREV VE TİS YASASI ÇIKIYOR

Bir ayı aşkın bir süredir Kavel’de üretim durmuştur. Üretim yok. Kavel patronu bir an önce üretime geçilmesini istiyor. Ancak polis, jandarma, vali müdahaleleriyle sonuç alamıyor. Kavel işçilerinin mücadelesini duyan dönemin Çalışma Bakanı Bülent Ecevit, fabrikaya geliyor. Sendika, işçi temsilcileri ve patron ile bir

görüşme yapıyor. İşçiler isteklerini sıralıyor Ecevit'e, 'Grev, toplu sözleşme hakkı verilsin' diye. Ecevit de konuyla bizzat ilgileneneceğini söyleyerek ayrılıyor fabrikadan ve kısa bir süre sonra toplu sözleşme, grev ve lokavt yasası çıkıyor.

Kavel işçilerinin eylemleri bu görüşmenin ardından da bitmiyor çünkü 29 arkadaşları hala hapisanede. Duruşmaları Sultanahmet'e alınmış. İşçiler yine toplanıp gidiyorlar. Polis saldırmayı göze alamıyor bu kez. Sabah 10.00'dan başlayan duruşma gece 01.00'da işçilerin beraati ile sonuçlanıyor. Tutuklu işçiler Bayrampaşa Cezaevi'ne götürülürken diğer arkadaşları da onları yalnız bırakmıyor, buldukları araçlarla cezaevi öüne geliyorlar. Tutuklu işçiler mecburen gece 03.30'da bırakılıyor.

Kafkaslı, "Biz arkadaşlarımızı alıp türkülerle, marşlarla İstinye'ye döndük. Hermen girişte bir kahve vardı. Kahvenin sahibi Eyüp geldi aşağıya elleriyle çay demleyip, 'Burası sabaha kadar sizindir' deyip gidip yattı. Biz de arkadaşlarla sohbet ettik sabah 08.00'da Kavel'in önüne gittik. Patron, sendika ve temsilciler protokol imzaladılar. İkramiyenin geri verilmesi, işçilerin polise teslim edilmemesi konusunda. Kemal Türkler'in yaptığı konuşmanın ardın-

dan herkes evine gitti. Ertesi gün gelip işbaşı yaptık" sözleriyle mücadelenin nasıl bittiğini anlatıyor.

Fabrika Müdürü İbrahim Üzümcü, durmadı tabii, Maden-İş'i ayak oyunları ile yetkisini düşürdü. Kendisinin baştemsilci olduğu bir sendika getirdi. Üç yıllık bir sözleşme imzalandı. Sözleşmeyle birinci yıl 6 kuruş, ikinci yıl 2.5 kuruş, üçüncü yıl 5 kuruş zam yaptı. Beğenmediği insanlara onu da vermedi. Kavel işçileri mücadeleden vazgeçmeyecek üç yıl aradan sonra Maden-İş'i tekrar fabrikaya soktular.

POLİS ÇİL YAVRUSU GİBİ DAĞILDI

Kavel işgali ile kazanılan grev ve toplu sözleşme hakkının geri alınması için 1970 yılında bir yasa hazırlandı. Bu sadece bu hakkın alınması değil, aynı zamanda hızla büyüyen işçi mücadelesinin ve DİSK'in de önüne set çekmek anlamına geliyordu. Yasanın geri çekilmesi için Saraçhane'de bir uyarı mitingi yapıldı. Ancak bu sonuç vermedi. Yapılan toplantıların ardından 15 Haziran'da herkes sokaklara çıktı. Bu da bir provaydı, asıl 16 Haziran'da işçiler ayaklandı. Her yerden işçiler Taksim'e doğru yürüyüşe geçti. 16 Haziran'ı Kafkaslı şöyle anlatıyor; "Biz de İstinye'den bütün fabrikaların işçileriyle yürümeye

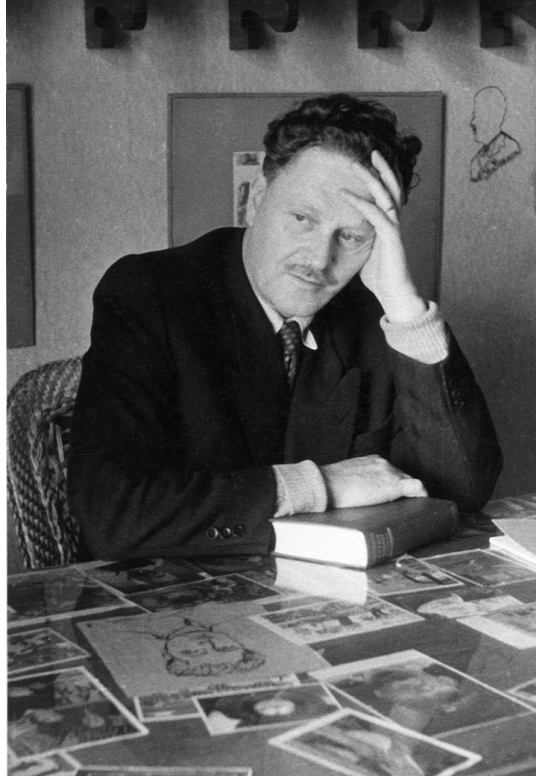
başladık. 4. Levent'e geldiğimizde son olarak Filiph işçilerinin de katılımıyla iyice çoğaldık. Daha sonra polis önümüze barikat kurduk. Kortejin önünde kadınlar vardı. Polis saldırdı, kadınları dövdü. Biz arka taraftaydık, polisin kadınlara vurduğunu görünce çıldırdık, bu kez biz polise saldırdık. İnan ki elimizde hiçbir şey yoktu. Öyle bir saldırdık ki polisleri çil yavrusu gibi dağıttık. 1. Levent'e kadar yürüdük daha sonra. Orada jandarma barikatı ile karşılaştık. Bir binbaşı geldi 'Arkadaşlar sizin gayenizi biliyorum. Taksim'e kadar yürüyeceksiniz ama ben siz kardeşlerime söyleyemeyeceğim bir nedenden dolayı buna izin vermeyeceğim. Ama eğer polisler size tekrar saldırırsa sırtınızı bize dönebilirsiniz. Bir askerimiz size dokunmayacak' dedi. Biz bu arada yürüyüş kolları arasında iletişimi sağlayan arkadaşlarla haberleşiyorduk. Kadıköy'deki arkadaşın öldürüldüğünü, Haliç köprüsünün açıldığını ve işçilerin karşıya geçmesine izin verilmediğini söylediler. Biz Taksim'e çıksaydık bile çok cılız kalacaktık. Dağmamız istendi ve duruma göre ertesi gün neler yapılacağına bize iletileceği söylendi. Biz de dağıldık. O gün Bakanlar Kurulu toplanıp yasayı geri çekince eylem yapılmadı."

NAZIM YOLDAŞ 112 YAŞINDA

“Kardeşler; gerçek sanat adamları halklarının yüreğini elinde taşır. Biz bu Taşkent toplantısına halklarımızın yüreğini getirdik. Yürek dediğince iki şeyde ustadır. Nefrette ve sevgide. Bu Taşkent toplantısındaki yürekleri, uçsuz bucaksız bir nefretle uçsuz bucaksız bir sevgi birleştiriyor; esirlikten, harpten, sömürgecilikten, gericilikten nefret; hürriyet, milli bağımsızlık, ilerencilik, halkçılık ve bahtiyar adaletli yaşama yaşama duyulan sevgi”

(Nazım Hikmet’in, 1960’ta Taşkent’te yapılan Asya – Afrika Yazarları Birliği toplantısında yaptığı konuşmadan)

İşçi sınıfımızın büyük şairi, bilinçli yaşamının tümünü komünizm savaşımına adayan, partimizin merkez komitesine kadar her kademesinde görev alan partimiz sıra neferi Nazım yoldaş 112 yaşında. 15 Ocak 1902 tarihinde dünyaya gelen Nazım Hikmet yoldaş, genç yaşta partimiz saflarına katılarak biyolojik yaşamının sonuna kadar partimiz ve komünizm saflarında savaşımını sürdürdü. Savunduğu komünizm, sınıfsız ve sınırsız bir dünya, işçi sınıfı ideolojisi, enternasyonalizm ve bu akımın ülkemizdeki seksiyonu olan partimiz TKP üyeliği nedeniyle büyük bedeller ödedi. Yıllarca hapisanelerde tutsak edilen Nazım Yoldaş, maruz kaldığı tüm baskı ve zorbalığa rağmen düşüncelerinden asla ödün vermedi. Yıllarca ülke dışında, sürgünde yaşamak zorunda bırakılan yoldaşımız, savaşımını ülke dışında da sürdürerek yalnız Türkiye işçi sınıfının değil, tüm dünya proletaryasının unutulmaz bir değeri haline geldi. Partimizin evladı Nazım yoldaş, dünya işçi sınıfının sözcüsü ve mücadelesinin sıra nef-

ri olarak son nefesine kadar safları sıklaştırma savaşımında yer aldı.

Eserleri dünyanın pek çok ülkesinde elden ele dolaşırken, kendi memleketinde yasaklanan Nazım yoldaş, yasaklamalar sökmeyince “ehlileştirme” yoluyla kitlelerin bilincine yerleştirilmeye çalışılıyor. Sadece burjuvazi tarafından değil, ne yazık ki kendisini sosyalist, komünist diye adlandıran sahte sosyalist/komünist aslen nasyonalist olan kimi siyasal çevreler tarafından da siyasal ve partili kimliğinden soyutlanarak

kitlelere sunulmak istenen Nazım yoldaş, bizat kendisinin sözleriyle gerek burjuvazinin ve söz konusu çevrelerin suratında patlayan bir tokat haline geliyor:

“TKP’im benim..

(...)

Ömrümde yalnız seninle ve senin safinda olmakla övündüm”

Partimiz tarihinin en uzun süren likidasyon zincirini kırmayı başaran TKP Üyeleri, Nazım yoldaşın ışıklı anısına, ideallerine ve savaşımına, tıpkı Nazım yoldaş gibi sıkı sıkıya

bağlı bir savaşımı yükseltirken, yoldaşımızın 112. yaşını likidasyondan çıkış savaşımında elde ettiği zaferle kutluyor ve taçlandırıyor.

TKP Üyeleri, 112. yaşında bölyesi bir utkuyu Nazım yoldaşa armağan ederken, komünizm savaşımının utkusu için de var güçle çalışma gerekliliğini unutmuyor. Bu savaşımın utkusunu da Nazım yoldaşa ve partimizin tüm değerlerine armağan edeceğimize inancımız tamdır.

Doğum günün kutlu olsun Nazım Yoldaş!

LENİN OLUNMALI!

Şanlı Oktobr devriminin büyük komutanı, dünya proletaryasının öğretmeni Vladimir İlyic Ulyanov Lenin, 21 Ocak 1924'te bedenen aramızdan ayrıldı. Ancak idealleri, savaşımları, eserleri, ve büyük eseri Sovyetler Birliği ile dünya işçi sınıfının mücadelesinde yaşamayı sürdürmektedir.

TKP Üyeleri, büyük öğretmenin ışığında, likidasyondan çıkışı muştuladıkları bu uğrakta, onun öğretilerine sıkı sıkıya bağlı bir savaşımları yükseltiyor. Büyük fedakârlıklarla sürdürülen bu savaşım, her bir yoldaşımızın önüne önemli bir görev daha koyuyor: LENİN OLUNMALI!

Kaybımızın 90. yılında, savaşımımızda büyüttüğümüz Lenin yoldaşın idealleri ve öğretileri, onun devrettiği komünizm bayrağını taşıyan bizlerin ellerindedir. Bu büyük emanet, Lenin yoldaşımızın evlatlarının ellerinde utkuya ulaştırılacaktır.

Büyük öğretmenimizi kaybımızın 90. yılında, onu savaşımımızda yaşatıyoruz. Anısına, mirasına layık olmaya çalışan savaş erleri olarak, tüm inanç, enerji ve yaşamımızı adadığımız sınıfsız ve sınırsız bir dünya savaşımımızı utkuya ulaşana kadar sürdüreceğimize bir kez daha söz veririz.

Büyük öğretmenimizi, büyük komutanımızı saygı ve sevgi ile anarken, tüm yoldaşlarımıza bir kez daha hatırlatmak istiyoruz: LENİN OLUNMALI!

Yaşım yirmi

Lenin sağ

Kızıl Meydan'da

Yüz elli bin insan

Otuz beş yıl geçti aradan

Yaşım yine yirmi

Lenin yine sağ

Kızıl Meydanlar'da

Bir milyon insan...

N. Hikmet

KARDEŞ PARTİLERDEN

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ'NDEN - 1

TKP'LİLERİN SESİ'NİN NOTU: İki bölüm halinde yayımlayacağımız bu yazının devamını, dergimizin önümüzdeki sayısında bulabilirsiniz. Başlık tarafımızdan eklenmiştir.

Merkez Komitesi Polit Büro üyesi, G. Marinos'un makalesi 15/12/2013 de "Rizospastis" gazetesinde yayınlandı.

Portekiz Komünist Partisi'nin ev sahipliği yaptığı 8, 9, 10 Kasım 2013'de Lizbon'da düzenlenen Uluslararası Komünist ve İşçi Partileri toplantısından sonra, muhtelif komünist partilerinin temsilcilerinin ideolojik-politik duruş noktalarından çözümlenme yapmak için sarfettikleri bir efor ve aktiviteye tanık oluyoruz.

YKP (KKE) de partilerin pozisyonları ve asıl gerçekler hakkında uluslararası çapta komünistleri bilgilendiren, komünist hareketi ilgilendiren sorunları aydınlatma amacıyla bu tartışmada yer alıyor.

1. YKP (KKE) karşı devrimden sonra ivedilikle komünist hareketin yeniden saflaşması için özel ilgi gösterdi.

YKP "solun" birleşik aktivitesi adı altında geleneksel ya da yeni dönüşmüş oportunist güçlerle birleşmeyi düşünen

ve özellikle komünist partilerin ayrı varlığını reddeden pozisyonlara ve temel zorluklara karşı kavgaya, Komünist ve İşçi Partilerinin Uluslararası Toplantısı'nın yerine getirmesine ve güçleri toplama katkıda bulundu.

Partimiz 1998'den 2004'e kadar Atina'da düzenlenen ve daha sonra diğer ülkelerin ev sahipliği yaptığı Uluslararası Toplantıları oluşturmaya, diğer komünist partilerinin de katkılarıyla teşebbüs etti ve ciddi ideolojik-politik farklı-

KARDEŞ PARTİLERDEN

lıkları tartışmaya aktif biçimde katılmayı geliştirmeye ve genel amaçlara ışık tutmaya özel önem verdi.

Partimiz komünist hareketin birliği için özel ısrar gösteriyor. Bu yalnızca devrimci strateji, sınıf mücadelesinin ilkeleri, Marxist-Leninist dünya görüşü üzerine dayanan sağlam kurumlaşmaların oluşumu sırasında çözümlenebilen zor ve karmaşık bir problemdir. Bu temelde, komünist partilerin gerçek komünist karakteri sosyalizm ve komünizm için, kapitalizmin devirilmesi için, halk güçlerinin birliğinin sağlanabilmesi için işçi sınıfının hazırlığı ve güçleri birleştirmesi, işçi sınıfının sınıfsal birliği ve halk tabakalarını kazanabilmesiyle güçlendirilebilir.

Komünist hareketin devrimci birliğinin temel istemlere sahip olduğu stratejik bir eksen olmaksızın, komünist hareketin sıralarında bir kanser olan oportünizm ve sermayenin politik temsilcilerine, sömürücü kapitalist sisteme karşı kavganın ihtiyaçlarına cevap vermek için işçi sınıfı ve komünist partilerine kendi günlük görevleri olarak duruş aldıracak devrimci teori ve pratiği birleştirmeksizin başarılamayacağı kesindir.

Komünist hareketin birliğini, "anlaştığımız şeyler etrafında birlik" basit pozisyonuyla birbirine bağlayan bakış açısı, tartışmaya ket vurur ve

İnsanın insanı sömürmesinin sona ermesi için komünist partilerinin sınıf savaşımının temel istemlerine göre kendini düzenlemesini ve devrimci bir stratejiyi planlı ve detaylı bir şekilde düzenleme gereksinimini gözardı eder.

Avrupa Sol Partisi diye adlandırılan blokta yer alan komünist partilerini olduğu kadar aynı yolu izleyen komünist partilerini de emperyalist merkezler için destekli sınıf işbirliği mantığı içinde tuzağa düşürme, "sol" "ilerici" etikete sahip olan burjuva iktidarlarının hükümetlerine katılmayla, ilkesiz işbirliği ile onları burjuva politik sisteminin bir parçası yapan ve onları içdiş eden, parlamentarizm içinde eritmeyi deneyen burjuva ve oportünist güçlerin çürütücü-bozucu etkisine karşı onları savunmasız bırakır.

2. YKP (KKE) zorluklara rağmen komünist partilerinin uluslararası ve diğer toplantılarında yapılan ortaklaşa açıklamaları yayınlamada katkıda bulunmaktadır. Bununla birlikte, partimiz halkın, işçi sınıfının, komünistlerin doğru objektif bilgilenmesine katkıda bulunmayan ortak bir bildiri üzerine görüş birliği adına anlaşmazlıkları azaltacak formülasyonlar için sorun ve stratejik önemde yayınların çözümünün altını çizdi.

Bu, dünyada halk tabakalarının, işçi sınıfının çıkarları için komünist hareketin ayrı mü-

cadelesini güçlendirecek tek devrimci bir stratejinin gerekliliğini, problemlerin nedenleri hakkında düşüncenin ilerlemesini zorlaştıran ve gerçek durumun anlaşılmasına izin vermeyen karışıklığa neden olur.

Lizbon'daki 15. Uluslararası toplantıda çok ciddi problemler üzerine farklı yaklaşımlara bağlı yayınlanan ortak bir bildiri için mümkün değildi. Görünümün gerçekleri çarpıtan ve çamurlu sularda olduğu vurgulandığı için, bazı problemlerden bahsetmek istiyorumuz.

YKP (KKE), uluslararası toplantıdan önce bile, dikkate değer değişiklikler olmasa da tartışma için bir temel olmayan anlaşmazlıklara ve ilk taslak ortak bildiri üzerine spesifik-özgün bir pozisyon aldı.

YKP (KKE)'nin gözlemleri diğerleri arasında aşağıdakileri içeriyordu:

Emperyalizm konseptine ilişkin; YKP (KKE) Lenin tarafından oluşturulduğu gibi kapitalizmin en yüksek ve son aşaması olarak bu konsepti benimser. Ne yazık ki taslak ortak bildiri de bu çok önemli sorun, saldırgan bir dış politika olarak önemsiz bir şeymiş gibi farzedildi ve metinde sınırlandırıldı, bu konseptin yanlış anlaşılması için bölümlenen bazı kısımlarda düzgünce vurgulanmadı.

KARDEŞ PARTİLERDEN

Kapitalist krizlerin doğası ve nedenleri; Bugün, kapitalist krizin karakterini ve nedenlerini bulanıklaştıran “malî” ve “yapısal” krizler gibi karakterleştirmeyi red eden, sermaye ve emek arasındaki temel çelişki içinde yatan nedenle sermayenin aşırı dolaşımı ve aşırı üretimin derin bir kapitalist ekonomik kriziyle karşı karşıyayız- yüz yüzeyiz.

Toplumsal bağlaşıklar sorunu: YKP (KKE) işçi sınıfının yoksul çiftçiler, varoş yoksulları ve kırsal küçük burjuva tabaka gibi diğer yoksul halk tabakalarıyla bağlaşıklığa dayanan bir politik çizgiyi destekler. “Anti-tekelci tabaka” olarak etiketlenen burjuva sınıfının kesimleriyle bağlaşıklığı hiç bir durumda kabul edemez.

“Gelişmekte olan” ülkeler olarak adlandırılan ülkelere yaklaşım: Kapitalist üretim ilişkilerinin ekonomik temellerinde görece etkili olduğu bu ülkelerin bugün yüz yüze geldiği sorunlar taslak bildiride sunulduğu gibi yut dışından ithalat değil, ama bu ülkelerdeki kapitalist üretim tarzının kendi sonucudur.

Benzeri Latin Amerika'daki gelişmelere göre doğru oluyor. YKP (KKE) gelişmeleri ve süreçleri dikkatlice izliyor, komünist partileri ve emekçilerin mücadelesiyle dayanışmamızı vurguluyoruz, fakat sömürü koşullarında yaşayan işçi sınıfı ve halk

tabakalarının harcamalarında sermayenin karlılığına ve çıkarlarına hizmet eden bir stratejiyi uygulayan ve emperyalistler arası rekabette özel bir rol oynayan güçlü bir tekelci ilkelerle kapitalist ülkelerde uygulanmakta – yerine getirilmekte olan politik çizgiyi eleştiriyoruz.

Kapitalizm çerçevesinde reformlar: YKP (KKE) ülkemizde işçilerin kapsamlı bir şekilde genel parasız eğitim, sağlık hizmeti, sosyal yardım, ücretlerde ve emekli maaşında artış için mücadele sorunu üzerine vb. gibi kazanımları elde etmesi için mücadele eder. Bununla birlikte, bu mücadeleyi toplumun radikal-kökten değişimi, işçi sınıfının iktidarı ve tekellerin devletleştirilmesiyle birbirine birleştiriyoruz. Kapitalizm çerçevesinde bu sömürücü sistemin “düzeltilebileceği” yanılsamasının yaygınlaşması zarar vericidir.

Kapitalist Devletler Birliği Sorunu: (European Union) yalnızca kapitalist entegrasyonun-bütünleşmenin derinleşmesinden sorumlu olduğundan değil, emekçilere karşı saldırganlığına göre de Avrupa tekellerinin bir temsilcisi olarak onun doğasından ötürü gerici bir kapitalist devletler arası birliktir. Aynı şey Asya'da, Avrasya'da, Latin Amerika'da vb kapitalizmin arazisinde ve büyük iş gruplarının hizmetinde ortaya çıkan diğer devletlerarası bir-

likler içinde vakidir ve işçiler emperyalist ve emperyalist “merkez” den birini seçmek zorunda değildir.

Kapitalist ülkeler arasında çelişkiler: Eski ya da yeni ortaya çıkan kapitalist güçler arasındaki rekabet pazarları bölüşme, doğal kaynakların kontrolü, ulaşım rotaları, boru hatları vb üzerinde yer alıyor. (ekonomik, politik, askeri) gücü üzerine dayanan her burjuva sınıfı iş gücünü sömüren, ve ilaveten uluslararası sorunlarda rolünü arttırmayı araştıran daha büyük ya da daha ufak bir “yırtıcı hayvandır”.

Bundan dolayı, biz ortak taslak metinde varolan değişik formülasyonların tersine işçi sınıfının herhangi bir burjuva sınıfının yanında yeralamayacağını göz önünde tutuyoruz.

Özellikle Latin Amerika sorunu üzerine: ortak taslak metin, G-20 ülkeleri arasında görünen emperyalist ülkeleri, kuvvetli kapitalist güçlerin burjuva hükümetlerini anti-emperyalist mücadeleye ivme kazandıran ülkeler olarak kabul etme noktasına vardı. Bu hükümetlerin, ekonomilerinde egemen olan tekelleri kuvvetlendirmek için burjuva devlet iktidarını yönetebileceği gerçeğini görmezden geliyor.

Devamı önümüzdeki sayıda

ATILIM'dan**LENİN KÖŞESİ**

Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Aralık 1977 tarihli sayısından alınmıştır.

YEREL YÖNETİM SEÇİMLERİ VE KOMÜNİSTLER

Yerel yönetim seçimleri ve yerel yönetimlere katılma komünistlerin, partinin, halkın çeşitli katmanlarının istemlerini daha derinlemesine öğrenme, onlarla sıkı bağlar kurma ve kendi programının doğruluğunu gösterme bakımından çok önemlidir.

Lenin, Çarlık Rusyası'nda yerel yönetim olan zemstvo'ların rolünün çok kısıtlı olduğunu belirtir: "Zemstvo'lar daha başlangıçta Rusya devlet yönetiminin arabasının beşinci tekerleği, bürokrasinin izin verdiği, genel egemenliğin bozumayacağı bir araç olmaya mahkumdu, halktan temsilcilerin rolü yine bu bürokratinin belirlediği ödevleri teknik bakımdan yerine getirmeyle sınırlanıyordu" (Tüm yapıtlar, c.5, s.35) Tüm bunlara karşın zemstvo'ların devrimcilere yardımcı olduğunu söyler: "Hükümetin devrimcilere karşı savaşında onlar hükümetin güvenilirmez bağlaşıklarıdır. Onlar devrimcilere karşı dostça bir tarafsızlık uyguluyorlar ve böylece dolaylı da

olsa, hükümetin baskı ve terör uygulamalarının en kritik anında kararsızlık yaratarak devrimcilere belirli bir yardımda bulunuyorlar" (c.5, s.64)

Lenin, yerel yönetimlerin rolünün haddinden fazla büyütülmemesi gerektiğini de belirtir ve şöyle der: "Hiç bir yerde ve hiç bir zaman yerel yönetimler kapitalizm çağında gericiliğe karşı savaşımın kalesi olmamışlardır ve olamayacaklardır" (c.17, s.164)

Lenin, burjuva partilerinin yerel seçimlerde de genel seçimlerde olduğu gibi bol

keseden vaatlerde bulduklarını belirtir: "Yine bol keseden yapılan vaatlerle dolu demeçler, tumturaklı sözler, yine o belirsiz formüller, yine halkı en fazla ilgilendiren sorunlar, yani bu vaatlerin yerine getirilmesi için güvenceler suskunlukla geçiştirilmektedir." (c.32, s.23)

Leninci ilkelere sınımsız bağlı olan komünistler, yerel yönetim seçimlerinde her bölge halkının istemlerini göz önünde bulundurarak hazırlanan programlar önerirler. Bu program yerel sorunları olduğu gibi tüm ülkenin karşı karşıya bulunduğu en önemli sorunları, iktidarı elinde tutan burjuvaziye ve onun partilerine karşı tutumu da belirler. Komünistler yerel yönetim seçimlerini yığınları aktif politik savaşıma çekme araçlarından biri, işçi sınıfının bağlaşıklar politikası açısından, emekçi yığınların iktidar deneyimi kazanması, geniş yığınların politik eğitimi bakımından son derece önemli sınıf savaşımı alanı olarak görmektedirler.

